

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXV. Bononien. Aquarum. An Dominus fundi superioris, in quem
ingreditur aqua, possit eam divertere à consueto cursu, quem habebeat,
in fundum inferiorem in istius præjudicium; Et quando huic ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](#)

BONON. AQUARUM

PRO

ANGELELLIS

CVM

FLORAVANTIBUS.

Casus decisus per Rotam pro Floravantibus.

An Dominus fundi superioris, in quem ingreditur aqua, possit eam divertere à consueto cursu quem habebat, in fundum inferiorem in istius præjudicium; Et quādā huius dicitur desuper acquisita servitus.

SUMMARIUM.

- 1 F Acti series.
- 2 Dominus fundi superioris potest divertere aquam in fundo ingressam, etiam si alteri præjudicetur.
- 3 Fallit ubi aqua decurrit per opus manufactum.
- 4 Affluarū non possunt prædicari a Domino.
- 5 Stant finali aliquem habere ius aquam ducendi ex servitute, & ramen petere licentiam & consensum, & de ratione.
- 6 Testes sunt reducendi ad concordiam.
- 7 Declaratur conclusio de qua num. 3.
- 8 Possessio referenda est potius ad titulum, de quo appetet, quam ad facultatem vel familiaritatem.
- 9 Mutatio loci non alterat substantiam.

DISC. XXV.

A Quia per quoddam canale decurrentes ad irriganda prædia prius illorum de Fuscherariis seu Dofisi ad usum hortorum, in parte ex necessaria conventione per clavicam ad id constructam ingreditur præmium illorum de Angelellis, à quo à pluribus annis decurrere consuevit ad præmium illorum de Floravantibus, mediantे quodam opere manufacto vulgo Cavedone numerato in eorumdem de Angelellis prædio constructo, ex quo dicti de Floravantibus aquam juxta opportunitatem desumere consueverunt.

Cumque moderno tempore Angelelli prætenderent dictum consuetum cursum impedit, atque aquam alio divertere, introducta causa coram Auditore Generali Bononiensi, ab isto mandatum, de manutenenendo in summarissimo possessorio dictis de Floravantibus concepsum fuit, ab A.C. quoque in secunda instantia confirmatum; Unde introducta per appellationem causa in Rota coram Præsidente, atque facta determinatione in congressu Advocatorum ex parte dictorum de Angelellis habitu, deferendi disputationem possessorii, in quo de certa succumbentia timendum erat, ac assumendi disputationem boni juris & petitorii, datum fuit dubium, An Angelellis competit ius prohibendi usum aquæ ex dicto cavedono. Asumpta que desuper disputatione sub die 24. Februario 1668. negativa prodidit resolutio, quasi quod dictum ius aquæ ducendæ esset necessarium, ac jure servitutis legitime præscripta competere.

Cardin. de Luca de Servitutibus,

In hac autem disputatione habita in Rota, in qua solum pro Angelellis scribam, facti potius quam juris esse dicebam hujusmodi questionem, decidendam ex fide, quæ adhibenda esset potius unus, quam aliis testibus hincidè deducitis invicem pugnantibus, plures enim testes per alteram partem inducti bene deponebant de diurno usu hujus aquæ ex dicto Cavedon contructo in prædio superiori istius partis, cuius testes dictum usum non negantes, dicebant illum fuisse precarium, & merè facultativum, quia nemp̄ colonus, scilicet hortolanus dicti fundi inferioris, aquam ex cavedono non sumebat, nisi petita & obtenta licentia à colono seu hortolano dicti fundi superioris.

De jure siquidem circumscriptus illis circumstantiis, è quibus probatio servitutis resultet, fundata dicitur intentio Domini fundi superioris, quod scilicet aquam in ejus fundum ingressam pro libito divertere valeat, quoties non constet ad meram simulationem id agi, non obstante præjudicio exinde resultante Domino fundi inferioris, & quamvis longissimo tempore in istum aqua effluxerit, quantum hujusmodi cursus facultativus ac jure naturali sequatus, etiam si mille annorum esset, in consideratione non habetur ad text. in l. si in meo ff. de aqua pluvia arcedal. 1. §. illud ff. de aqua quotid. & astiva. Bart. in l. cum essent §. plurimum ff. de servit. rustic. præd. & ceteri collecti per Ciriaco controv. 310. n. 140. cum seq. Merlin. dec. 361. n. 6. cum seq. & dec. 415. n. 4. 6. & sequen. par. 4 trec. tom. 2. Melevitana decursus aquarum coram Roias inter suas dec. 460. latius in ead. 31. Ianuarij 1656. Melito, Romanus decursus aquarum 23. Junij 1662. Tertia & in aliis: Et habetur pluries hoc eod. tit.

Verum sicuti certa est dicta regula, ita certa est limitatio, de qua in eisdem proximè allegatis auctoritatibus & decisionibus, ubi accedit opus manufactum, por quod aqua de uno prædio in alterum dicitur. Hoc enim comprobatur, non cursu naturali & facultativi, sed jure conventionis & servitutis sequitur esse; Quo posito dicebant scribentes in contrarium & admittit Rosa in decisione desuper edita, nullatenus obstare testes ex hac parte inductos circa usum aquæ habitum per hortolanum hujus fundi dominantis, de consensu, & licentia hortolani fundi servientis. Tum quia haec gesta sunt inter affectuarios, quorum factum prædicare non potest Domino absenti & ignorantis, ad communiter notata in l. finali Cod. de acquir. possess. cum concord. collectis per Postium de manutenenendo obser. 35. num. 58. & sequen. & est conclusio in Rota satis frequens in materia decimarum.

Tum clarius, quia id sequi potuit ex urbanitate, seu in executionem ejus, quod est de jure dispositum, ut scilicet hujusmodi usus etiam jure servitutis debitus intelligatur de aqua exuberanti usum proprium, & postquam proprii fundi irrigatio sequuta est, quia non debet quis relinquere proprios agros sitiens, ut potum tribuat de propriis qua agris alienis, juxta Text. express. in l. pres. C. de servit. & aqua & habetur in Carpen. & in Rossanen. disc. 23. & 29. ac in alijs, & sic illa licentia seu consensus peti potuit ad effectum sciendi an sequita esset, nec ne irrigatio fundi superioris, & pro congrua distributione temporum, non autem pro omnino precaria concession, & consequenter testes hincidè inducti, ita rectè reducebantur ad concordiam, pro qua semper facienda est interpretatio, omnisque possibilis intellectus capiendus est, glos.

& DD. in cap. cum tu de testib. Farinac. quæst. 65. n.
70. Buratt. & add. decis. 430. benè dec. 133. & 197. p.
7. rec. & quotidiæ.

Dum autem hæc disputabantur, mihi ignota erat illa facti circumstantia, quod dictum opus manufactum cave doni, deferviret solum pro usu fundi inferioris, & ad effectum ducendi aquam prædictam, sed credebam quod serviret etiam pro usu & irrigatione ipsius fundi superioris, unde propterè dicebam, etiam cum sensu veritatis, præmissa non obstat, quoniam dicta conclusio de opere manufacto probante servitatem, procedit, quando opus manufactum constructum est per Dominum fundi inferioris Dominantis, in fundo superiori serviente, ad solum effectum sui usus, scù curfus aquæ, eò quia est alias omnino improbatum ut Dominus fundi superioris permittere voluisse, quod alter in suo edificaret, ut ceteris allegatis bene habetur apud Ciriaco. contr. 110. n. 60. & contr. 311. n. 62. unde quando opus manufactum constructum est per ipsum Dominum fundi superioris principaliter ad usum proprii, tunc nihil refert, ut alter vicinus ex eodem opere manufacto aquam exuberantem obtineat, quoniam urgat eadem ratio facultatis & precari super eo quod utpote proprium usum excedens de facili negligitur, ac alteri conceditur, atque in hoc satis insistebam; Verum motu tolleratur ex facto, quoniam dictum opus non deferviebat, nisi pro usu dicti fundi inferioris, pro quo constructum erat, atque stante hac circumstantia, iustam benèque fundatam credidi resolutionem.

Fortius vero quia deducebatur etiam titulus ex quadam instrumento celebrato de anno 1588. per quod Dosij Domini canalis, & hujus etiam partis auctores, cum enunciativa antiqui usus concidunt 8 Trofignano auctori istorum de Floravantibus communitatem ducendi aquam per quamdam clavicam, unde propterè ubi titulus adest, ad illum potius referenda est possessio præfertim diurna, quam ad facultatem ad not. in l. 2. C. de acquin. poss. Menoch. lib. 5. præsumpe. 87. Greg. & add. dec. 92. Buratt. & add. dec. 169. & 614. apud quos caserit.

Et licet dictum instrumentum percuteret quamdam aliam clavicam, non autem istam, Septimam nuncupatam, quam Angelelli docebant per eos moderno tempore constructam esse de anno 1638. & sic longè post instrumentum prædictum, quod illam percute non potest, attamen stante longè usu annorum circiter 30. in quo aquæ ductæ erant per istam modernam clavicam, ita etiam clara videbatur resultare probatio, quod ad majorem communitatem utriusque, principaliter autem Domini fundi superioris facientis, dicta nova clavica constructa esset immutando solum locum aquæ ducendæ, quæ immutatio non alterat substantiam consistentem in ipsa aqua, sive per unum, sive per alterum canale obtinenda, præcipuum vero, ac inevitabilis punctus difficultatis consistebat in dicta circumstantia operis manufacti ad alium usum non defervientis, nisi illum dicti prædicti inferioris, unde propterè mea sententia erat, quod hæc pars acquiesceret, tentare autem voluit novæ disputationis aleam, sed proposita causa sub die 20. Februario 1669. coram eodem Priolo perfidum fuit in decisis, Adhuc tamen hujus partis defensores de facto melius informati dicebant procedi cum equivoco in facto, cuius potius quam juris est quæstio, quoniam cavedonus constructus erat, quando per sextam clavicam ducebatur

tota aqua communis, ideoque non obstabat postquam immutatus fuit rerum status, & Angelelli per septimam clavicam novam ducebant solum eorum medietatem.

R O M A N A DECURSUS AQVARVM

P R O
FRATRIBUS DE COMITIBUS
C U M
LAZARO GHINASIO.

Casus disputatus coram Camerario & Aedilibus cum incerto existit.

An Dominus fundi, in quem aqua aliunde profluens ingreditur, dicatur ejusdem aquæ Dominus, illamque possit pro cœsus libito à consueto cursu divertere in præjudicium vicini habentis fundum inferiorem.

S U M M A R I U M

- 1 F Acti series.
- 2 Aqua oriens alibi eo ipso quod ingreditur fundum dicatur illius Domini, & divertere potest.
- 3 Sententia late super usu aquæ sunt attendenda.
- 4 Decursus aquæ jure naturali & facultatis non inducit servitatem, nec impedit diversionem.
- 5 Quando ex opere non facto resultes probatio, vel acquisitionis servitatis.
- 6 Declaratur conclusio de facultate divertendi aquam pro libito.
- 7 De differentia inter prescriptionem & consuetudinem, & quando dicatur consuetudo.

D I S C . XXVI.

A Qua proveniens à Casaliilorum de Matthæo, is decurrit subtus pontem existentem in via a quo immediate ingreditur quoddam fossatum nuncupatum magnum seu Magistrum annexum vineæ & arundinetis alias illorum de Mandolis nunc de Comitibus, à quo fossato ejus naturali cursu profluere solita est in quadam cannera & alia prædia inferiora aliorum, Cumque prafati de Comitibus dictam aquam ad quoddam alios usus divertere vellent, fe opponentibus vicinis, & introducta causa coram Magistris viarum scribens pro Comitibus injustam credebam oppositionem.

Quia licet aqua non scaturiat in fundo, sed aliunde proveniat, eò tamen ipso, quod ingreditur fossatum magnum, quod ex tribus sententias conformibus iam cum legitimis contradictoribus emanatis præsupponendum erat de privato domino eorumde de Comitibus tanquam ejusdem fundi pars seu membrum, transire dicatur in fundi Dominum, qui de illa tanquam de re sua libere disponere